

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3006-3007/2526

นายมนตรี สันะวัต โจทก์ บริษัทสหไทยวัฒนา จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 583, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522
มาตรา 49, พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 2

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์ซึ่งเป็นลูกจ้างประจำของบริษัทจำเลยและยังเป็นผู้ถือหุ้นกับเป็นกรรมการของบริษัทจำเลยด้วย ได้ร่วมกับจำเลยปลอมปนน้ำมันหล่อลื่นเพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลย และโจทก์นำความไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจให้ดำเนินคดีแก่ประธานกรรมการบริษัทจำเลยและยังออกคำสั่งพิเศษให้พนักงานบริษัทฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของโจทก์เพื่อรักษามูลประโยชน์ของโจทก์และจำเลย ซึ่งโจทก์เข้าใจโดยสุจริตว่าประธานกรรมการทุจริตเบียดบังเงินของจำเลย แล้วจำเลยเลิกจ้างโจทก์นั้น เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม จึงถือไม่ได้ว่าการกระทำของโจทก์ดังนี้เป็น การกระทำโดยไม่สมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของโจทก์ให้ลุล่วงถูกต้องไปโดยสุจริต และไม่เป็นการกระทำความผิดอย่างร้ายแรง นอกจากนี้ยังถือไม่ได้อีกด้วยว่าเป็นการกระทำผิดโดยเจตนาแก่นายจ้าง จึงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย หรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงานของนายจ้าง ดังนั้น จำเลยต้องจ่ายค่าเสียหาย สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าและค่าชดเชยแก่โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองสำนวนฟ้องว่า โจทก์เป็นลูกจ้างประจำของบริษัทจำเลยและเป็นกรรมการของบริษัทจำเลยด้วย จำเลยเลิกจ้างโจทก์เพราะเหตุที่โจทก์ได้พบการทุจริตของประธานกรรมการบริษัทและได้ไปร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจ จึงเป็นการเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม ทำให้โจทก์เสียหาย ทั้งในการเลิกจ้างจำเลยไม่ได้บอกกล่าวล่วงหน้าและไม่จ่ายค่าชดเชย ขอศาลพิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าเสียหาย สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวเลิกจ้างล่วงหน้ากับค่าชดเชยแก่โจทก์ทั้งสองสำนวน จำเลยทั้งสองสำนวนให้การว่า จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองสำนวนเพราะเหตุโจทก์ทำให้เกิดความปั่นป่วนในบริษัทจำเลย ออกคำสั่งพิเศษโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของจำเลย ประกาศให้พนักงานของจำเลยเข้าใจผิดคลาดเคลื่อนต่อความจริงในตำแหน่งหน้าที่การงาน ทำให้พนักงานของจำเลยระส่ำระสายเกิดความแตกร้างขึ้นในหมู่คณะโจทก์ได้ถูกฟ้องเป็นคดีอาญาร่วมกันปลอมปนน้ำมันหล่อลื่นเหลว ทำให้จำเลยต้องถูกปรับโจทก์ถูกลงโทษจำคุกและปรับ โทษจำคุกรอการลงโทษไว้ ทำให้บริษัทในต่างประเทศถอนจำเลยออกจากการเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า ทั้งโจทก์ยังไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนกล่าวหาประธานกรรมการของจำเลยโดยไม่ได้ปรึกษาหารือกรรมการอื่น เป็นการกระทำโดยพลการ ทำให้จำเลยเสื่อมเสียชื่อเสียง ความจริงประธานกรรมการของจำเลยมิได้กระทำการทุจริตแต่อย่างใด โจทก์ทั้งสองสำนวนทำความเสียหายให้แก่จำเลยอย่างร้ายแรงดังกล่าว จำเลยจึงเลิกจ้างโจทก์ได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายและค่าชดเชย ขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยว่า จำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม พิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าเสียหาย สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าและค่าชดเชยแก่โจทก์ทั้งสองสำนวน จำเลยทั้งสองสำนวนอุทธรณ์ต่อ

ศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า การที่โจทก์สำนวนคดีหลังได้ทำการปลอมปนน้ำมันหล่อลื่นของบริษัทจำเลย อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นเมื่อจำเลยได้ร่วมกระทำความผิดกับโจทก์สำนวนคดีหลังด้วยและการกระทำความผิดกล่าวเพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลยจึงไม่ชอบที่จำเลยจะกล่าวอ้างในภายหลังว่าโจทก์สำนวนคดีหลังประพฤติดตนไม่เหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่การงานและเลิกจ้างโจทก์สำนวนคดีหลังเพราะเหตุนี้ ส่วนที่โจทก์ทั้งสองสำนวนนำความไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจให้ดำเนินคดีแก่ประธานกรรมการบริษัทจำเลยและได้ร่วมกันออกคำสั่งให้พนักงานของจำเลยฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของโจทก์นั้น เมื่อได้ความว่าโจทก์ทั้งสองสำนวนเป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการของบริษัทจำเลยด้วย ทั้งโจทก์เข้าใจโดยสุจริตว่าประธานกรรมการบริษัทจำเลยกระทำทุจริตเบียดบังเอาเงินค่านายหน้าที่ยจำเลยพึงได้รับไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว การกระทำของโจทก์จึงเป็นการกระทำเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนและของจำเลย ไม่เป็นการสมควรที่จำเลยจะถือเอาอำนาจของนายจ้างมาเลิกจ้างโจทก์ในฐานะลูกจ้างประจำเช่นเดียวกันการที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองสำนวนจึงเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน ฯ มาตรา ๔๙ จำเลยต้องจ่ายค่าเสียหายแก่โจทก์ เมื่อจำเลยได้ร่วมกับโจทก์สำนวนคดีหลังทำการปลอมปนน้ำมันหล่อลื่นด้วยและเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลย การกระทำของโจทก์จึงถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยไม่สมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของโจทก์ให้ลุส่งไปโดยถูกต้องและสุจริต ส่วนกรณีโจทก์ทั้งสองสำนวนออกคำสั่งพิเศษให้พนักงานฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของโจทก์นั้น เมื่อได้ความว่าเนื่องจากโจทก์เป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการบริษัทจำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่าประธานกรรมการบริษัทจำเลยกระทำทุจริตเบียดบังเอาเงินค่านายหน้าที่ยจำเลยพึงได้รับไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวและกระทำไปเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนและของจำเลย การกระทำของโจทก์จึงจะถือว่าเป็นการกระทำความผิดอย่างร้ายแรงมิได้ ไม่ต้องตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๘๓ จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองสำนวนโดยมิได้บอกกล่าวล่วงหน้าจึงต้องจ่ายสินจ้างแทนการบอกกล่าวเลิกจ้างล่วงหน้าแก่โจทก์ เมื่อจำเลยได้ร่วมกับโจทก์สำนวนคดีหลังทำการปลอมปนน้ำมันหล่อลื่นด้วยทั้งเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลย แม้การกระทำของโจทก์สำนวนคดีหลังจะเป็นการกระทำความผิดอาญา ก็ถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายหรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงานของนายจ้าง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ฯ ข้อ ๔๗ (๑) (๒) (๓) ส่วนการที่โจทก์ทั้งสองสำนวนนำความไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจให้ดำเนินคดีแก่ประธานกรรมการของบริษัทจำเลยและร่วมกันออกคำสั่งพิเศษให้พนักงานของจำเลยฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของโจทก์นั้น ไม่ปรากฏว่าเป็นการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างในความผิดใดทั้งเมื่อการกระทำของโจทก์เป็นการกระทำในฐานะผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทจำเลยแล้วประธานกรรมการของบริษัทจำเลยก็ดี บริษัทจำเลยก็ดี ย่อมไม่อยู่ในฐานะนายจ้างของโจทก์ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงานซึ่งใช้บังคับแก่ลูกจ้างก็ไม่ใช้บังคับแก่โจทก์ การกระทำในกรณีของโจทก์จึงไม่เป็นการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย หรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงานของจำเลย ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ฯ ข้อ ๔๗ (๑) (๒) (๓)

พิพากษายืน

องค์คณะ

สมบูรณ์ บุญรินทร์ · ขจร หะวานนท์ · ไพศาล สว่างเนตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3006-3007/2526>